

det forøgede Regnskab og andet Forretningsbesvær, men derimod kun at gøre det til en Ret for dem i deres Vedtægter at fastsætte, at de vil have dem. Jeg skulde antage, at paa de Steder, hvor Fortsættelsessygekassevæsenet ikke er naaet frem, hvor der altsaa ikke eksisterer Fortsættelsessygekasser, som kan optage de tidligere ubemidlede Medlemmer, der er blevet bemidlede, vil de anerkendte Sygekasser i deres Vedtægter fastsætte, at disse Medlemmer kan blive hos dem. Men i øvrigt tror jeg, at Fortsættelsessygekasserne vil vokse naturligt frem ogsaa i de Egne, hvor man endnu ikke er naaet til dem.

Disse Fortsættelsessygekasser hviler jo paa Medlemmernes gensidige Ansvar, men som ærede Medlemmer vil vide, eksisterer der ogsaa andre Sygeforeninger, der ikke har det særlige Formaal at fungere som Fortsættelsessygekasser, men som hviler paa gensidigt Ansvar, og det er rimeligt at give ogsaa disse Adgang til at undergive sig Statstilsynet og derved skaffe deres Medlemmer Andel i den Autoritet og den Sagkundskab, som findes i Sygekasseinspektoratet. Men Grænsen bør være, at disse Foreninger hviler paa et gensidigt Ansvar. Sygeforeninger, der helt eller delvis drives som Forretninger, vil det neppe være hensigtsmæssigt at optage under Tilsynet. Jeg skal henvise ærede Medlemmer til Bilagene til Lovforslaget, hvor der findes et Andragende fra Den gensidige Landbosygeforening om, at et saadant Statstilsyn maa blive muligjort, og til den Udtalelse af Sygekasseinspektøren i Anledning af Andragendet, hvori dette anbefales, og hvor i øvrigt hele det Forhold, jeg nu har udviklet, ogsaa fremstilles, set fra Sygekasseinspektionens Side.

I Lovforslaget er endelig indført nogle andre Ændringer, bl. a. en Del Bestemmelser, som er hidført ved en Henvendelse til Indenrigsministeriet fra Forretningsudvalget for De samvirkende Centralforeninger af Sygekasser. Jeg skal ikke gennemgaa disse Ændringer, som er af forskelligartet Betydning, men henvise ærede Medlemmer til Bemærkningerne, hvori der er gjort Rede for, hvilke disse Ændringer er. Et af de Hovedønsker, som Forretningsudvalget har fremsat, har jeg desværre ikke kunnet imødekomme; det er et Ønske, der angaar de kronisk syge. Spørgsmaalet om disse og deres Adgang til Forsikring staar endnu uløst. Det Sygekasseudvalg, der for nogle Aar siden var nedsat, og Lovforslaget i Fjor

foreslog jo, at hver Sygekasse skulde bestaa af to Afdelinger, og at de kronisk syge skulde kunne optages i en særlig Afdeling under særlige Vilkaar, men Folketinget mente i Fjor, at denne Vej ikke var fremkommelig. Nu foreslaar Centralforeningens Forretningsudvalg, at de kronisk syge, der dog er arbejdsdygtige, skal have Adgang til Sygekasserne paa samme Vilkaar som andre Medlemmer, men med større Statstilskud. Rækkevidden heraf er ikke tilstrækkelig undersøgt hverken med Hensyn til Statstilskuddets Størrelse eller med Hensyn til, hvorledes Sygekassernes Vilkaar vil blive, naar de saaledes skal optage kronisk syge. Derfor har jeg ikke ment at turde indføre dette i dette Lovforslag, og jeg har heller ikke ved at indføre Spørgsmaalet om kronisk syge i Forslaget villet gøre det vanskeligere at føre dette igennem, efter at Folketinget i Fjor skød Spørgsmaalet om de kronisk Syge ud af Loven. Men paa den anden Side er det klart, at Spørgsmaalet om de kronisk syge ikke stadig kan staa uløst hen, efter at Sygekasseudvalgets og Lovforslagets Veje fra i Fjor er vragede. Overvejelser om at finde en ny Vej til at skaffe de kronisk syge Adgang til Sygeforsikringens Goder maa selvfølgelig finde Sted, og saadanne Overvejelser er paabegyndte. Det er Overvejelser, som i Øjeblikket gaar i Retning af Muligheden af selvstændige Sygekasser for de kronisk syge med større Statstilskud. Det skulde glæde mig overmaade meget, om disse Overvejelser kunde føres saa hurtigt til Ende, at, inden denne Rigsdagssamling var afsluttet og dette Lovforslag ophøjet til Lov, et Lovforslag angaaende Behandlingen af kronisk syge ogsaa kunde fremsættes for Folketinget, men jeg tør ikke love det. Derimod tør jeg love, og jeg antager, at det ikke blot skal blive et Løfte givet paa egne Vegne, at dette Spørgsmaal vil blive behandlet, indtil det er løst.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget, som det nu er formet, til velvillig Behandling i dette høje Ting, Sygekasseverdenen venter paa Lovens Revision. Den stiller store Forventninger til, at denne Revision maa skabe Arbejdet i Sygekasserne gode Vilkaar, og jeg tvivler ikke om, at dette høje Ting vil gøre alt, hvad det formaar, for, at disse Vilkaar kan blive de bedste i nøje Tilslutning til selve Sygekasseforsikringens organiske Vækst i vor Befolkning.